

REGLUGERÐ

90

16. maí

um breyting á hafnarreglugerð fyrir Húsavíkarkauptún, nr. 121 7. des. 1935.**1. gr.**

VII. kafli reglugerðarinnar orðist þannig:

Um lestagjald.**23. gr.**

Öll skip, seglskip, gufuskip, mótorskip og bátar, stærri en 12 smálestir, hvort sem þau eru tóm eða hlaðin vörum eða seglfestu, skulu greiða lestagjald í hvert sinn sem þau leggjast við festar á höfninni eða við bryggjur í höfninni, þó með þeim undantekningum, sem síðar getur.

Ef ekki er öðru vísi ákveðið, greiðist lestagjaldið af nettó burðarmagni skipsins, þannig að hálf smálest telst heil, en minna broti skal sleppt.

24. gr.

Skip, sem eru eign ríkissjóðs eða Eimskipafélags Íslands, skulu greiða lestagjald (hafnargjald), 40 aura fyrir hverja smálest. Innlend fiskiskip greiði 80 aura og öll önnur skip kr. 1.20 fyrir hverja smálest.

Undanþegin framangreindu lestagjaldi (hafnargjaldi) eru: Herskip, varðskip, björgunarskip, skip, sem eru gerð út til vísindalegri rannsóknna, skip, sem hafa skirteini sem skemmtiferðaskip, og skip, sem leita hafna vegna sjóskemmda.

25. gr.

Hafi skip legið í höfninni í 14 daga, skal greiða lestagjald að nýju fyrir hverja 14 daga eða brot úr þeim.

Hafi skip verið tekið á land til viðgerðar, telst sá tími ekki með, sem það stóð uppi.

2. gr.

VIII. kafli reglugerðarinnar orðist þannig:

Um ljósagjald.**26. gr.**

Öll skip, sem til hafnarinnar koma á tímabilinu 1. ágúst til 15. maí og lestagjald greiða, skulu greiða ljósagjald, kr. 30.00, í hvert skipti sem þau koma til hafnarinnar.

3. gr.

IX. kafli reglugerðarinnar orðist þannig:

Um bryggjugjald.**27. gr.***Gjöld af bryggjum hafnarsjóðs.*

Hvert skip, sem leggst að bryggju, skal greiða bryggjugjald af nettó-stærð skipsins, og skal hálf smálest eða meira talin sem heil, en minna broti sleppt.

Gjaldið greiðist fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring.

Skip ríkissjóðs og Eimskipafélags Íslands greiða 25 aura af smálest. Öll önnur skip greiða 50 aura af smálest. Bryggjugjald skal þó aldrei vera minna en 40 kr.

Um vörugjald.

28. gr.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum og skepnum, lifandi og dauðum, sem fermdar eru eða affermdar á höfninni, með þeim undantekningum, sem um getur í næstu greinum.

29. gr.

Fyrir vörur, sem samkvæmt farmskrá skipsins eru ákveðnar til umhleðslu og eiga því ekki að leggjast á land, nema um stundarsakir, greiðist aðeins hálf gald.

Af vörum, sem settar eru á land, en eiga að fara aftur með sama skipi, enda sé þess getið á farmskránni, greiðist ekkert gjald.

30. gr.

Þessar vörur eru algerlega undanþegnar vörugjaldi:

- a. Umbúðir, sem endursendar eru, enda sé þess getið á farmskránni.
- b. Vistir og aðrar nauðsynjar skipa og báta, til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi.
- c. Póstflutningur og farangur ferðamanna.
- d. Vörur, sem fluttar eru úr herskipi (varðskipi) og í herskip.

31. gr.

Vörugjald skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum. Brot úr gjaldeiningu telst sem heil gjaldeining. Fara skal eftir farmskrám skipa við útreikning vörugjaldsins og er skipstjóri skyldur að láta hafnarstjóra í té eftirrit af farmskrá skipsins. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri eða formaður skips (eða báts) gefa drengskaparvottorð um vörumagn það, sem skip hans hefur fermt eða affermt. Þyki hafnarstjóra ástæða til, getur hann hvenær sem er látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hann telur hentugast. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn.

Ef ýmsar vörutegundir eru í sömu sendingu, skal reikna vörugjaldið eftir þeirri tegund, sem hæst gjald skal greiða af.

Vörur skal flokka til vörugjalds, eftir því sem vörugjaldskrá tiltekur, og gjald greiðist, eins og þar segir.

Ef vafi leikur á því í hverjum flokki skuli telja einhverja vöru, úrskurðar hafnarstjóri, en úrskurði hans má skjóta til hafnarnefndar.

32. gr.

Vörugjaldskrá.

1. flokkur. Gjald 80 aurar fyrir hver 100 kg:
Kolt, salt, sement.

2. flokkur. Gjald kr. 1.20 fyrir hver 100 kg:

Korn- og mjölvörur, garðávextir, sykur, kjöt, saltfiskur, ísaður fiskur, síldarmjöl, fiskimjöl, lýsi, freðsild, óunnið járn, eldavélar, bárujárn, saumur, timbur, sem reiknast eftir þyngd, legsteinar, eldfastir steinar og leir, gólf- og veggflisar, gufuvélar, benzínvélar, varahlutir til véla, tjara, bik, asfalt, asbest, kaðlar, pappi til húsagerðar, vatnsleiðslu- og miðstöðvarvörur, heivinnsluvélar, plógar, herfi, blý, vír, vírnet, akkeri, kalk, fræ, fódurbætir, hey, tilbúinn áburður, saltaðar gærur og saltaðar húðir, mjólk, skyr.

3. flokkur. Gjald kr. 1.60 fyrir hver 100 kg: Oliur, benzín, feiti, smjörlíki, bifreiðar, strigapokar, hessían, tvistur, bindigarn, net, línur, önglar, oliufatnaður og útgerðarvörur ótalðar annars staðar, ull, hert skinn, hertur sundmagi, hraðfrystur fiskur, smjör, ostar. 90 16. maí
4. flokkur. Gjald 40 aurar fyrir hver 10 kg:
Málningarvörur og efni til málningar, lakk, kitti, lím, gips, veggfóður, hráefni til iðnaðar, svo sem sýrur, brennisteinn o. þ. h., korkur, korkvörur, brauðvörur alls konar, gólfúkur, gúmmí, gúmmívörur, pappír, pappírsvörur, bækur, blek, baðlyf, ljósaefni, plöntur, ávextir, niðursuðuvörur, blikkvörur, hjólhestar og varahlutir í þá, tin, zink, seglgarn, ger, gerefni, smíðatól, skóflur, hakar og þess háttar, vörur úr kopar, eir, messing, bronse, emalleraðar vörur, glervörur, leirvörur, leðurvörur, smávélar alls konar, smáiðnaðarvélar, hreinlætisvörur, skó-, gólf- og húsgagnaáburður, gólfklútar, ölgerðarvörur og efni til ölgerðar, öl, gosdrykkir, ávaxtadrykkir, burstavörur, smájárnvörur, eldhúsáhöld, harnavagnar, bökunarvörur, kaffi, kaffibætir.
5. flokkur. Gjald 80 aurar fyrir hver 10 kg:
Rafmagnsvörur, kryddvörur, ljósmyndavörur, lyfjavörur, snyrtivörur, eldspýtur, viðtæki, smáhljóðfæri, hljómvélaplötur, skrifstofuáhöld, vefnaðarvörur, skófátnaður úr öðru en gúmmí, fatnaður alls konar, klukkur, mælar, símar, áttavitar, sportvörur, skot, skotfæri, sprengiefni, súkkulaði, sælgæti, kakóduft, te, húsgögn, peningaskápar, jólatré, leikföng, sýnishorn og glysvarningur, ótalinn annars staðar.
6. flokkur. Gjald 2 kr. fyrir hver 10 kg:
Tóbaksvörur, vín, spíritus.
7. flokkur. Gjald 20 aurar fyrir stykki:
Kindaskrokkar, tómar tunnur og föt, uppsett og óuppsett.
8. flokkur. Gjald 20 aurar fyrir teningsfet:
Trjáviður.
9. flokkur. Gjald 40 aurar fyrir teningsfet:
Allar aðrar vörur, sem reiknast eftir rúmmáli.
10. flokkur. Gjald 80 aurar fyrir tunnu:
Saltsíld.
11. flokkur. Gjald 2 kr. fyrir hvert stykki:
Stórgripir, sauðkindur, geitur, loðdýr.
Þó skal lægsta gjald af aðfluttum og brottfluttur vörum aldrei vera minna en 80 aurar, en ekki skal taka tvisvar gjald af sömu vöru, enda sé þess getið á farmskrá, sé um vöru að ræða, sem vörugjald hefur áður verið tekið af.
12. flokkur. Gjald 50 aurar fyrir hvert mál:
Síld, sem flutt er á land til bræðslu.

5. gr.

XI. kafli reglugerðarinnar orðist þannig:

Um ýmis gjöld til hafnarinnar.

33. gr.

Fyrir að leggja skipi í fjöru hafnarinnar, til hreinsunar eða aðgerðar, skal greiða 40 aura af hverri nettó smálest skipsins fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, þó aldrei minna en 18 krónur.

Undanþegin þessu gjaldi eru skip þau, sem eiga heima á staðnum.

90

16. maí

Fyrir að leggja vörur á land hafnarinnar skal greiða 40 auru fyrir hvert stykki, sem ekki er flutt burtu innan sólarhrings. Gjaldið reiknast fyrir hverjar 24 klukkustundir eða brot úr þeim.

Gjald fyrir stærri stykki fer eftir samkomulagi.

35. gr.

Fyrir lóðir hafnarinnar, geymsluhús og tæki, sem leigð eru einstökum mönnum eða félögum um lengri tíma, skal greiða gjald, sem ákveðið verður með samningi.

36. gr.

Fyrir kjölfestu greiðist gjald, sem hafnarnefnd ákveður í hvert sinn.

37. gr.

Vélbátar — minni en 12 smálestir brúttó — greiði í hafnargjald, bryggjugjald og ljósagjald 40 krónur í hvert sinn, sem þeir koma til hafnar.

Vélbátar með þilfari, sem eiga heima á staðnum, greiði frá 300—1000 króna árlegt gjald. Opnir vélbátar frá 100—500 kr. Róðrabátar frá 30—100 kr.

6. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og lendingarbætur, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt falla úr gildi reglugerð nr. 220 8. desember 1943, reglugerð nr. 73 12. maí 1948 og reglugerð nr. 132 30. júní 1950, allar um breytingar á hafnarreglugerð fyrir Húsavíkurbæ, nr. 121 7. desember 1935.

Samgöngumálaráðuneytið, 16. maí 1951.

Ólafur Thors.

Brynjólfur Ingólfsson.

91

17. maí

REGLUGERÐ

um veðlán úr lífeyrissjóði starfsmanna ríkisins.

1. gr.

Heimilt er að veita sjóðfélögum lán úr lífeyrissjóði starfsmanna ríkisins, einkum til þess að leysa húsnæðisþörf þeirra.

2. gr.

Lán þau, sem ræðir um í 1. gr., skulu jafnan tryggð með 1. veðrétti í fasteign, og skal hámark hvers einstaks láns miðast við virðingarverð hinnar veðsettu eignar, þannig að lánsupphæðin fari aldrei fram úr 35% af virðingarverðinu.

3. gr.

Stjórn lífeyrissjóðsins lætur, á kostnað lántakanda, framkvæma virðingu á fasteignum þeim, er veðsetja á fyrir lánum úr sjóðnum. Nú er hið væntanlega veð húseign, sem eigi er eldri en tveggja ára, og má þá miða hámark láns við kostnaðarverð hússins, samkvæmt 2. gr., án virðingar.